

376L0464

18.5.76

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 129/23

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 4 päivänä toukokuuta 1976,

tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta

(76/464/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 ja 235 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽¹⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

sekä katsoo, että

yleiset ja samanaikaiset jäsenvaltioiden toimenpiteet ovat kiireellisesti tarpeen yhteisön vesiympäristön suojelemiseksi erityisesti sellaiselta pilaantumiselta, jota tietyt pysyvät, myrkylliset ja biokertyvät aineet aiheuttavat,

useat yleissopimukset tai yleissopimusluonnokset, mukaan lukien maalta peräisin olevien tekijöiden aiheuttama meren pilaantumisen estämistä koskeva yleissopimus, valmisteltavana oleva yleissopimus Reinin suojelemiseksi kemialliselta saastumiselta ja valmisteltavana oleva eurooppalainen yleissopimus kansainvälisten vesistöjen suojelemiseksi pilaantumiselta, on suunniteltu suojelemaan kansainvälisiä vesistöjä ja meriympäristöä pilaantumiselta; on tärkeää varmistaa näiden yleissopimusten täytäntöönpanon yhdenmukaistaminen,

eroavuudet jäsenvaltioissa jo sovellettavien tai valmisteilla olevien, tiettyjen vaarallisten aineiden vesiympäristöön päästämistä koskevien säännösten välillä voivat aiheuttaa erilaisia kilpailun edellytyksiä ja siten vaikuttaa suoraan yhteismarkkinoiden toimintaan; sen vuoksi on tarpeen lähentää tämän alan lainsäädäntöä perustamissopimuksen 100 artiklassa määrättyllä tavalla,

vaikuttaa tarpeelliselta liittää tähän lainsäädännön lähentämiseen yhteisön toimenpiteitä ympäristön suojeluun ja elämän laadun kehittämiseen liittyvän yhden yhteisön tavoitteen saavuttamiseksi kattavammin säännöin; tätä varten olisi annettava eräitä erityissäännöksiä; tätä varten tarvittavia valtuuksia ei ole annettu perustamissopimuksessa ja siksi on sovellettava perustamissopimuksen 235 artiklaa,

Euroopan yhteisöjen toimintaohjelmassa ympäristöalan toimenpiteiksi⁽³⁾ määrätään useista toimenpiteistä maan veden ja meriveden suojelemiseksi tietyiltä saasteilta,

yhteisön vesiympäristön tehokkaan suojelemisen varmistamiseksi on tarpeen laatia ensimmäinen luettelo, jäljempänä "luettelo I", tietyistä yksittäisistä aineista, jotka on valittu pää- asiassa niiden myrkyllisyyden, pysyvyyden ja biokertyvyyden perusteella, lukuun ottamatta niitä, jotka ovat biologisesti vaarattomia tai jotka muuttuvat nopeasti biologisesti vaarattomiksi aineiksi, sekä toinen luettelo, jäljempänä "luettelo II",

⁽¹⁾ EYVL N:o C 5, 8.1.1975, s. 62

⁽²⁾ EYVL N:o C 108, 15.5.1975, s. 76

⁽³⁾ EYVL N:o C 112, 20.12.1973, s. 1

aineista, joilla on vesiympäristön kannalta haitallisia vaikutuksia, mutta jotka kuitenkin voidaan rajoittaa tietyille alueille ja jotka ovat riippuvaisia päästön kohteena olevan veden ominaisuuksista ja sijainnista; kaikkia näiden aineiden päästöjä varten olisi oltava ennakkolupa, jossa vahvistetaan päästöstandardit,

pilaaminen luettelon I mukaisten vaarallisten aineiden päästöillä olisi saatava lopetetuksi; neuvoston olisi erityisten määräaikojen kuluessa ja komission ehdotuksesta vahvistettava raja-arvot, joita päästöstandardien ei tulisi ylittää, mittausten menetelmät sekä määräajat, joita nykyisten päästöjen aiheuttajien olisi noudatettava,

jäsenvaltioiden olisi sovellettava näitä raja-arvoja, paitsi silloin, kun jäsenvaltio voi neuvoston säätämän tarkastusmenettelyn mukaisesti osoittaa komissiolle, että neuvoston komission ehdotuksen perusteella antamat laatutavoitteet täytetään ja niitä pidetään yllä muun muassa tuon jäsenvaltion toimenpitein alueella, johon päästöt mahdollisesti vaikuttavat,

on tarpeen vähentää luettelon II aineiden aiheuttamaa veden pilaantumista; tätä varten jäsenvaltioiden olisi laadittava ohjelmat mahdollisten neuvoston direktiivien mukaisesti vahvistetuista veden laatutavoitteista; näihin aineisiin sovellettavat päästöstandardit olisi laskettava näiden laatutavoitteiden mukaisesti,

tätä direktiiviä olisi tietyt poikkeukset ja muutokset huomioon ottaen sovellettava pohjavesiin kohdistuviin päästöihin, kunnes asiaa koskevat erityiset yhteisön säännöt hyväksytään,

yksi tai useampi jäsenvaltio voi yksinään tai yhdessä muiden kanssa antaa tässä direktiivissä säädettyä tiukempia määräyksiä,

tiettyjen erityisen vaarallisten aineiden päästöt yhteisön vesiympäristöön olisi inventoitava niiden alkuperän selvälle saamiseksi, ja

voi olla välttämätöntä arvioida ja tarvittaessa täydentää luetteloa I ja II saadun kokemuksen perusteella siirtämällä tiettyjä aineita tarpeen mukaan luettelosta II luetteloon I,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Jollei 8 artiklasta muuta johdu, tätä direktiiviä sovelletaan:

- sisämaan pintavesiin;
- aluevesiin;
- sisäisiin rannikkovesiin;
- pohjaveteen.

2. Tässä direktiivissä:

- a) "sisämaan pintavesillä" tarkoitetaan kaikkia paikallaan pysyviä tai virtaavia pintavesiä, jotka sijaitsevat yhden tai useamman jäsenvaltion alueella;
- b) "sisäisillä rannikkovesillä" tarkoitetaan vesiä, jotka ovat aluevesien leveyden mittauksen perusviivasta katsoen maan puolella ja jotka ulottuvat vesistöjen kohdalla makean veden rajaan asti;
- c) "makeanveden rajalla" tarkoitetaan kohtaa vesistössä, jossa laskuveden aikana ja makeanveden alivirtaaman aikana suolapitoisuus kohoaa huomattavasti meriveden johdosta;
- d) "päästämisellä" tarkoitetaan liitteen luettelon I tai II jonkin aineen johtamista 1 kohdassa tarkoitettuihin vesiin, lukuun ottamatta:
 - ruoppauspäästöjä,
 - aluevesillä liikkuvista aluksista tehtäviä operationaalisia päästöjä,
 - jätteen upottamista aluksista aluevesillä;

- e) "pilaamisella" tarkoitetaan aineen tai energian päästämistä ihmisen toimesta suoraan tai epäsuorasti vesiympäristöön siten, että sen seuraukset ovat omiaan aiheuttamaan vaaraa ihmisten terveydelle, haittaa elollisille luonnonvaroille ja veden ekosysteemeille, vahinkoa viihtyisyydelle, tai haittaa veden muulle oikeutetulle käyttämiselle.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet lopettaakseen 1 artiklassa tarkoitettujen vesien pilaamisen liitteen luettelon I aineiden luokkiin ja ryhmiin kuuluvilla vaarallisilla aineilla ja vähentääkseen mainittujen vesien pilaamista liitteen luettelon II aineiden luokkiin ja ryhmiin kuuluvilla vaarallisilla aineilla, jonka päämäärän saavuttamisessa tämän direktiivin säännökset ovat vasta ensimmäinen askel.

3 artikla

Niiden aineiden osalta, jotka kuuluvat luettelon I luokkiin ja ryhmiin, jäljempänä "luettelon I aineet":

1. kaikkiin 1 artiklassa tarkoitettuihin vesiin tapahtuviin päästöihin, joiden voidaan epäillä sisältävän jotakin tällaista ainetta, on vaadittava asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ennakkolupa;
2. luvassa on määrättävä päästöstandardit, jotka koskevat minkä tahansa sellaisen aineen päästöjä 1 artiklassa tarkoitettuihin vesiin, sekä mikäli tarpeen tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi minkä tahansa sellaisen aineen päästöistä viemäreihin;
3. kun on kyse tällaisten aineiden nykyisistä päästöistä 1 artiklassa tarkoitettuihin vesiin, päästäjien on täytettävä luvassa asetetut ehdot siinä määrätyn ajan kuluessa. Tämä määräaika ei saa olla pidempi kuin 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti asetetut rajat;
4. luvat voidaan antaa vain rajoitetuksi ajaksi. Ne voidaan uusia ottaen huomioon kaikki 6 artiklassa tarkoitettujen raja-arvojen muutokset.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava luettelon I aineiden pohjavesiin tapahtuviin päästöihin nollapäästöjärjestelmää.
2. Jäsenvaltioiden on sovellettava pohjaveteen tämän direktiivin säännöksiä luettelon II aineiden luokkiin ja ryhmiin kuuluvien aineiden osalta, jäljempänä "luettelon II aineet".
3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta kotitalousjätevesiin ja päästöihin, jotka imeytetään syviin, suolapitoisiin ja käyttökelvottomiin kerroksiin.
4. Pohjaveteen liittyvät tämän direktiivin säännökset eivät enää ole voimassa pohjavettä koskevan erityisdirektiivin täytäntöönpanon jälkeen.

5 artikla

1. Luvissa, jotka myönnetään 3 artiklan mukaisesti, on päästöstandardein määriteltävä:
 - a) aineen suurin sallittu pitoisuus päästössä. Kun on kyse laimennoksesta 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty raja-arvo jaetaan laimennuskertoimella;
 - b) aineen suurin sallittu määrä päästössä yhden tai useamman rajatun ajanjakson aikana. Tämä määrä voidaan tarvittaessa ilmoittaa myös pilaavan aineen painoyksikkönä suhteessa pilaavan toiminnan luonteenomaiseen elementtiin (esimerkiksi painoyksikkönä suhteessa raaka-ainetai tuoteyksikköön).

2. Kutakin lupaa varten kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa asettaa tiukemmat päästöstandardit kuin ne, jotka saadaan neuvoston 6 artiklan mukaisesti asettamien raja-arvojen soveltamisen tuloksena, ottaen huomioon erityisesti kyseisen aineen myrkyllisyys, pysyvyys ja biokertyvyys ympäristössä, johon se päästetään.

3. Lupa on evättävä, jos päästäjä ilmoittaa, ettei hän kykene noudattamaan vaadittuja päästöstandardeja, tai jos tämä asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen mielestä on ilmeistä.

4. Jos päästöstandardeja ei noudateta, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lupaehtot täytetään ja tarvittaessa päästö kielletään.

6 artikla

1. Neuvosto määrää komission ehdotuksesta raja-arvot, joita luettelon I aineiden luokkiin ja ryhmiin kuuluvien vaarallisten aineiden päästöstandardit eivät saa ylittää. Nämä raja-arvot määritetään:

- a) aineen suurimpana sallittuna pitoisuutena päästössä ja
- b) tarvittaessa tällaisen aineen enimmäismääränä, joka ilmoitetaan pilaavan aineen painoyksikkönä suhteessa pilaavan toiminnan luonteenomaisen elementin yksikköön (esimerkiksi painoyksikkönä suhteessa raaka-aine- tai tuoteyksikköön).

Teollisuuden jätevesiin sovellettavat raja-arvot on tilanteen vaatiessa määriteltävä teollisuudenalan ja tuotelajin mukaan.

Sovellettavat raja-arvot luettelon I aineisiin määritetään pääasiassa seuraavien perusteella:

- myrkyllisyys,
- pysyvyys,
- biokertyvyys,

ottaen huomioon parhaat käytettävissä olevat tekniset keinot.

2. Neuvosto vahvistaa komission ehdotuksesta luettelon I aineita koskevat laatutavoitteet.

Nämä tavoitteet vahvistetaan pääasiallisesti sen myrkyllisyyden, pysyvyyden ja kertyvyyden perusteella, joka mainituilla aineilla viimeisimpien luotettavien tieteellisten tietojen osoittamalla tavalla on elävissä organismeissa ja sedimentissä, ottaen huomioon suolaveden ja makean veden ominaisuuksien väliset erot.

3. Edellä 1 kohdan mukaisesti määritellyt raja-arvot ovat voimassa lukuun ottamatta niitä tapauksia, joissa jäsenvaltio voi neuvoston komission ehdotuksesta vahvistaman tarkastus- menettelyn mukaisesti osoittaa komissiolle, että 2 kohdan mukaisesti vahvistetut laatutavoitteet tai tiukemmat yhteisön laatuvaatimukset täytetään ja niitä pidetään yllä alueella, johon päästöt mahdollisesti vaikuttavat muun muassa tuon jäsenvaltion toimenpiteiden seurauksena.

Komissio antaa neuvostolle kertomuksen tapauksista, joissa se on turvautunut laatutavoitemenetelmään. Viiden vuoden välein neuvosto tutkii komission ehdotuksen perusteella ja perustamissopimuksen 148 artiklan mukaisesti tapaukset, joissa mainittua menetelmää on sovellettu.

4. Neuvosto asettaa 1 kohdassa tarkoitettuihin aineiden luokkiin ja ryhmiin kuuluvia aineita varten 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut määräajat 12 artiklan mukaisesti ottaen huomioon asianomaisten teollisuuden alojen erityispiirteet ja tarpeen mukaan tuotelajit.

7 artikla

1. Jotta 1 artiklassa tarkoitettujen vesien pilaamista luettelon II aineilla voidaan vähentää, jäsenvaltioiden on vahvistettava ohjelmat, joiden täytäntöönpanossa niiden on sovellettava erityisesti 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja menetelmiä.

2. Kaikkiin sellaisiin päästöihin 1 artiklassa tarkoitettuihin vesiin tehtävät päästöt, joiden voidaan epäillä sisältävän jotakin luettelon II ainetta, on oltava asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen etukäteen antama lupa, jossa vahvistetaan päästöstandardit. Tällaisten standardien on perustuttava laatutavoitteisiin, jotka määrätään 3 kohdassa säädetyllä tavalla.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa ohjelmissa on oltava veden laatutavoitteet, jotka on vahvistettava mahdollisten neuvoston direktiivien mukaisesti.

4. Ohjelmat voivat myös sisältää erityissäännöksiä aineiden tai aineryhmien ja tuotteiden koostumuksesta ja käytöstä, ja niissä on otettava huomioon viimeisin taloudellisesti toteutettavien teknien tekniikka.

5. Ohjelmissa on asetettava määräajat niiden täytäntöönpanoa varten.

6. Ohjelmat ja tulokset niiden toteuttamisesta on ilmoitettava komissiolle.

7. Komissio vertailee säännöllisesti yhdessä jäsenvaltioiden kanssa ohjelmia varmistaakseen, että niiden toteuttaminen on riittävän yhdenmukaista. Pitäessään sitä tarpeellisena komissio tekee neuvostolle tätä varten aiheelliset ehdotukset.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet niiden tämän direktiivin mukaisesti hyväksymien toimenpiteiden panemiseksi täytäntöön siten, että vesien, joita ei ole mainittu 1 artiklassa, pilaaminen ei lisääny. Niiden on lisäksi kiellettävä kaikki toimenpiteet, joiden tarkoituksena on tai joista seuraa tämän direktiivin säännösten kiertäminen.

9 artikla

Tämän direktiivin mukaisesti toteutetut toimenpiteet eivät missään tapauksessa saa suoraan tai välillisesti johdtaa 1 artiklassa tarkoitettujen vesien pilaantumisen lisääntymiseen.

10 artikla

Yksi tai useampi jäsenvaltio voi tilanteen vaatiessa yksin tai yhdessä muiden kanssa antaa tässä direktiivissä säädettyjä tiukempia määräyksiä.

11 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen on kartoitettava 1 artiklassa tarkoitettuihin vesiin tehty päästöt, jotka saattavat sisältää luettelossa I tarkoitettuja päästöstandardien rajoitettavia aineita.

12 artikla

1. Neuvosto tekee yhdeksän kuukauden kuluessa yksimielisen päätöksen kustakin komission 6 artiklan mukaisesti tekemästä ehdotuksesta ja sovellettavia mittaussuunnitelmia koskevista ehdotuksista.

Komissio tekee ensimmäiset ainevalikoimaa sekä sovellettavia mittaussuunnitelmia ja 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja koskevat ehdotukset viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin tiedoksi antamisesta.

2. Komissio tekee, mikäli mahdollista, ensimmäiset 7 artiklan 7 kohdan mukaiset ehdotukset kahdenkymmennenteen kuukauden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta. Neuvosto päättää asiasta yksimielisesti yhdeksän kuukauden kuluessa.

13 artikla

1. Tämän direktiivin täytäntöönpanoa varten jäsenvaltioiden on komission tapauksittain esittämästä pyynnöstä toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot, ja erityisesti:

- yksityiskohtaiset tiedot 3 artiklan ja 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti myönnettyistä luvista;
- tulokset kartoituksesta, josta on säädetty 11 artiklassa;
- kansallisen verkon harjoittaman valvonnan tulokset;
- lisätiedot 7 artiklassa tarkoitetuista ohjelmista.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa saatuja tietoja saa käyttää vain siihen tarkoitukseen, jota varten ne on pyydetty.

3. Komissio, jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, niiden virkamiehet ja muu henkilöstö eivät saa paljastaa mitään tämän direktiivin mukaisesti saamiaan tietoja, joita koskee salassapitovelvollisuus.

Tehty Brysselissä 4 päivänä toukokuuta 1976.

4. Edellä 2 ja 3 kohdan säännöksillä ei estetä yleisten tietojen tai katsausten julkaisemista, jos ne eivät sisällä tiettyä yritystä tai yritysten muodostamia yhteenliittymiä koskevia tietoja.

14 artikla

Neuvosto tarkastelee ja tarvittaessa täydentää, komission aloitteesta, joka toimii omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä, luetteloa I ja II saadun kokemuksen perusteella siirtämällä tiettyjä aineita tarvittaessa luettelosta II luetteloon I.

15 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. THORN

LIITE

Luettelo I aineiden luokista ja ryhmistä

Tämä luettelo I sisältää tietyjä yksittäisiä myrkyllisyyden, pysyvyyden ja biokertyvyyden perusteella valittuja aineita, jotka kuuluvat seuraavien aineiden luokkiin ja ryhmiin, lukuun ottamatta niitä, jotka ovat biologisesti vaarattomia tai jotka nopeasti muuttuvat biologisesti vaarattomiksi aineiksi:

1. organohalogeniyhdisteet ja aineet, jotka vesiympäristössä voivat muodostaa sellaisia yhdisteitä;
2. organofosforiyhdisteet;
3. orgaaniset tinayhdisteet;
4. aineet, joilla on osoitettu olevan karsinogeenisia ominaisuuksia vesiympäristössä tai sen välityksellä⁽¹⁾;
5. elohopea ja sen yhdisteet;
6. kadmium ja sen yhdisteet;
7. pysyvät mineraaliöljyt ja öljyperäiset hiilivedyt;

ja tämän direktiivin 2, 8, 9 ja 14 artiklan täytäntöönpanoa varten:

8. pysyvät synteettiset aineet, jotka voivat kellua, liettyä veteen tai upota, ja jotka voivat haitata vesien käyttöä.

Luettelo II aineiden luokista ja ryhmistä

Tämä luettelo II sisältää:

- luettelon I aineiden luokkiin ja ryhmiin kuuluvat aineet, joiden tämän direktiivin 6 artiklassa tarkoitettuja raja- arvoja ei ole määriteltä, ja
- tietyt yksittäiset aineet ja aineiden luokat, jotka kuuluvat alla lueteltuihin aineiden luokkiin ja ryhmiin, ja joilla on vesiympäristön kannalta haitallisia vaikutuksia, jotka kuitenkin voidaan rajoittaa tietylle alueelle ja ovat riippuvaisia päästön kohteena olevan veden ominaisuuksista ja sijainnista.

Toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen aineiden luokat ja ryhmät

1. Seuraavat metallidit ja metallit ja niiden yhdisteet:

1. sinkki	6. seleeni	11. tina	16. vanadiini
2. kupari	7. arseeni	12. barium	17. koboltti
3. nikkeli	8. antimoni	13. beryllium	18. tallium
4. kromi	9. molybdeeni	14. boori	19. telluuri
5. lyijy	10. titaani	15. uraani	20. hopea
2. Eliöntorjunta-aineet ja niiden johdannaiset, jotka eivät sisälly luetteloon I.
3. Aineet, joilla on haitallinen vaikutus vesiympäristöstä saatavien ihmisravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden hajuun tai makuun, ja yhdisteet, joiden voidaan epäillä vedessä muodostavan tällaisia aineita.
4. Myrkylliset tai pysyvät orgaaniset silikoniyhdisteet ja aineet, jotka saattavat vedessä muodostaa tällaisia yhdisteitä, ei kuitenkaan ne, jotka ovat biologisesti vaarattomia tai muuttuvat vedessä nopeasti vaarattomiksi.

⁽¹⁾ Mikäli jotkut luettelon II aineista ovat karsinogeenisia, ne sisällytetään tämän luettelon 4 luokkaan.

5. Fosforin epäorgaaniset yhdisteet ja alkuainefosfori.
6. Pysymättömät mineraaliöljyt ja öljypohjaiset hiilivedyt.
7. Syanidit, fluoridit.
8. Aineet, joilla on kielteinen vaikutus happitasapainoon, erityisesti: ammoniakki ja nitriitit.

8 artiklaan liittyvä julistus

Jäsenvaltiot sitoutuvat asettamaan putkistoja myöten tapahtuvalle jätevesien päästämiseksi aavalle merelle vähintään yhtä tiukat vaatimukset kuin tässä direktiivissä säädetty.
